

feltűnyelő alapos, rendszeres, kimerítő munkásságot folytatott, amely nagy fáradságot követelt, hogy teljesen tisztázzanak mindent. Az óriási anyagfeldolgozás maga után vonja a megállapított vagyonfeltűnyelői díjat.

Ezzel a végzéssel most már a valószínűség az, hogy befejeződik a Belvárosi Bank sok izgalmat látott ügye és most csak egy cél lehet, hogy a szerencsétlen kisemberek minél előbb hozzájussanak betétjeik töredékéhez.

Egy bádogos fölfedezése végzetes tűzveszedelemtől mentette meg a színházat.

Szabálytalanul beépített, teljesen elszenesedett gerendákat találtak a mennyezet alatt.

A szegedi színház tetején dolgozó munkások pénteken délelőtti véletlen felfedezésükkel végzetes katasztrófa bekövetkezésétől mentették meg a színház épületét. Munkaközben észrevették, hogy a tetőzet egyik szelőd nyílásából ritka füst száll föl. Észleletükről telefonon értesítették Kövér Tibor városi főmérnököt, aki Papp Ferenc tűzoltó-főparancsnokkal együtt azonnal helyszíni vizsgálatot tartott a színház tetején. A vizsgálat alkalmával megállapították, hogy a mennyezet alatt egy gerenda, amely szabálytalanul a kéménybe volt falazva, elszenesedett és most, hogy a színház fűtése megkezdődött, könnyen megeshetett volna, hogy az izzó gerenda lángbáborítja egy szép napon a színházat.

A színház tetejének javítását néhány nappal ezelőtti kezdték meg a munkások. A tető egy részének facement volt a burkolata, de a fedőanyag nem vált be, sokkal hamarabb tönkrement, mint akár a cserép, akár a bádogtető. A tanács a mérnöki hivatal javaslatára éppen ezért elhatározta, hogy a facement tetőt bádogtetővel cserélteti ki. A munkások a színház tetejének a Belvárosi Mozi felé eső részén dolgoztak pénteken délelőtti, amikor Fekete Nándor bádogos észrevette a szellőztető nyílásból felszálló füstöt. Kövér főmérnök, amikor megjelent a színház tetején, Papp tűzoltó-főparancsnokkal,

azonnal felbontatta a mennyezetnek a szellőztető nyílás körüli részeit és megtalálta az elszenesedett és szabálytalanul beépített gerendát. Megállapította azt is, hogy öt másik mennyezet-gerendát ugyanilyen szabálytalanul építettek be annak idején úgy, hogy ezek is veszélyeztetik a színház tűzbiztonságát. A tűzoltó-főparancsnok szintén megvizsgálta a mennyezet szerkezetét és kijelentette, hogy a felfedezett veszedelem sokkal nagyobb jelentőségű, mint az első pillanatban látszott. Lehet, hogy az elszenesedett gerenda néhány napon belül kigyulladt volna és mivel a facement-mennyezet össze van építve a fedélzettel, a gerenda felgyulladásán az alatta levő helyiségek, a zsinórpadlás, a ruhatár, a könyvtár, amelyekben értékes, de gyúlékony anyagokat tartanak, menthetetlenül elégett volna, sőt valószínű az is, hogy a tűz elhamvasztotta volna az egész színházat.

Kövér Tibor főmérnök a tűzoltó-főparancsnok szakvéleménye alapján elrendelte a veszedelmes mennyezet-gerendák azonnali kiváltását és tűzmentesítést, az esetről pedig jelentést terjesztett a tanács elé. A tűzveszélyes gerendák kiváltása és a kémények átépítése hatmillió kornába kerül.

A Délmagyarország Szegeden és környékén az egyetlen liberális lap. Fennállásának biztosítéka és ereje a független polgárok és munkások támogatása.

Tizenkét évi fegyházra ítélték a földéaki feleséggyilkost.

Szombaton tárgyalta Kislaki Pál bűnügyét, aki baltával ölte meg feleségét huszonhárom évi házasság után.

A szegedi törvényszék Juhász-tanácsa szombaton délután tárgyalta a földéaki feleséggyilkos bűnügyét. Egy egyszerű munkásember állott a törvényszék előtt, aki huszonhárom évi házasság után megölte feleségét, mert a háboru utáni években egyre-másra fordultak elő súlyos veszekedések a két házastárs között. A férj féltékenységgel gyötörte feleségét, aki pedig azzal vádolta urát, hogy mindenképpen meg akarja szerezni azt a földet, amely az asszony tulajdona. A főtárgyalás során nem egyszer izgalmas jelenetek adódtak, amikor az ötven év körüli férfi sirva fakadt, majd leánya szigorú szavakkal mondta szemébe apjának leltét.

Kislaki Pál állott a törvényszék elé. Az ügyészeg hitvestáron elkövetett szándékos emberölés büntetéseért emelt vádat a földéaki földművesember ellen. Kislaki ugyanis Földékon ez év június harmadikára virradó reggelen két baltacsapással, amelyeket feleségének fejére mért, megölte az asszonyt, akivel huszonhárom évig élt együtt. Felesége az ágyban feküdt ezen a reggelen. Kislaki a színe ment a favágó baltáért és megölte a feleségét anélkül, hogy az a baltacsapásra fölébredt volna.

A vádirat ismeretése után az elnök először a vádlottat hallgatta ki, aki szomorúan állott a bíróság előtt és egészen halkán adta elő védekezését.

— Bűnösnek érzi magát? — kérdezte először az elnök.

— Bűnös vagyok, mert megöltem feleségemet.

Amikor ezeket kimondja, Kislaki keservesen zokogni kezdett a bíróság előtt. Amikor percek után megnyugodott, eladta, hogy 1902-ben vette feleségül asszonyát. Egészen a háboru

kilöréséig nem volt közöttük semmi baj.

— Nagyon szépen éltünk. Sohasem veszekedtünk.

— Egyszer sem verte meg feleségét?

— Ugy emlékszem, talán egyszer. Akkor valami volt közöttünk, de nagyon hamar kibékültünk. Három gyerekünk született.

— Hát a háboru után miért veszekedtek?

— A nagy nincsetlenség miatt kérem. Alig tudtunk megélni. (Kislaki itt megint zokogni kezdett.)

— Hat holdon dolgoztam éjjel-nappal. Négy a feleségem volt. Mindjárt a háboru elején bevonultam és csak 1918-ban jöttem haza. Akkor mindjárt észrevettem, hogy már más szemmel néz rám, mint amikor elmentem. Legények jártak az udvarba. Sokszor meglestem éjszaka. Sokszor a kutya ugatott. Ilyenkor kimentem az udvarba és fiatal legényeket láttam ott oldalkodni. A háboru alatt betegséget szereztem, nem tudtak kigyógyítani belőle. Egyszer elrögt maga mellől az asszony, azt mondta, nem tud elviselni...

Kislaki most megint lehajlta fejét, összekulcsolta kezét, úgy zokog. Amikor megnyugszik, ezt kérdi tőle Juhász elnök:

— Ha legényeket látott, látta-e valamikor ölelni, csókolni a feleségét?

— Nem kérem, ezt sohasem láttam! De sokszor nagyon szidott, amikor leskelődtem utána. Azt mondta sokszor, hogy bár örülne meg már, miért nem belendülsz meg! Pusztulj el a háztól! Az eset előtt két nappal bejött az egyik szomszédasszony, aki miatt már sokszor veszekedtünk. Akkor rászóltam: Pusztulj innen! Akkor feleségem megint reám támadt, magából kikelve kiáltotta:

— Most már az én földembe nem vágod

bele a kaszádat!

— Ez az aratás előtt volt. Péter-Pálkor szóltam neki, jöjjön aratni! Azt mondta, nem jön és én ne merjek az ő földjén aratni, mert ahhoz nincs semmi közöm.

— Na, most modja el Kislaki, hogy történt a dolog — mondja az elnök.

— Csak arra emlékszem, hogy Péter-Pál után reggel, aratni indultam. Bementem a színebe. Fölvettem a baltát... Aztán nem emlékezem semmire... Elbörtölt valaki...

Hiába kérdezi az elnök. Kislaki nem akar emlékezni semmire. Aztán elmondja még, hogy másnap elment jelentkezni a csendőrségre.

— Szép asszony volt a felesége? — kérdi az elnök.

— Szép volt.

— Most azt mondja meg, miért gyilkolta meg? A földje kellett magának?

— Nem kérem. Sohasem kellett a földje. Szereltem nagyon.

— Hát akkor miért gyilkolta meg?

Kislaki nem felel, az ismételt kérdésre sem. Egy pernyi csend után megint a kezébe temeti arcát és sokáig sir.

Ezután néhány legényt hallgattak ki, akik mind arról tettek vallomást, hogy tisztességes asszonynak ismerték Kislakinét.

Ezután megkezdtek Kislaki tizennyolc éves lona leányának kihallgatását. A fiatal leány kihallgatása közben drámai jelenetek játszódtak le. Azzal kezd a leány, hogy neki egyforma kedves volt édesapja is, meg édesanyja is. Hallotta, hogy anyja egyszer azt mondta apjának, hogy pusztuljon a háztól.

— De azt is tudom, — folytatja —, hogy el nem engedte volna.

— Jártak-e idegen legények az édesanyjához — kérdi az elnök.

— Sohasem. Az én anyám nem volt ilyen asszony! Tisztességes, becsületes volt mindig. Elég baj, hogy így kellett meghalnia... Hoztam jártak a legények, nem édesanydmhoz...

Most a leány apja felé fordul és kemény szavakkal mondja:

— Azért kellett meghalnia szegény édesanydmnak, mert nem akarta apdmra iratni a földet! Sajnálom, hogy apdm ide került, de még jobban, hogy anydmnak a temetőben kell perladnia...

Most az izgalmas szembesítés következik.

— Ne mond ilyet édes lányom! — fakad ki az apa.

— Ne nevezzen engem apdm édes lánydnak. Megmondom én szemébe is, hogy nem egyszer baltát fogott édesanydmra!

Kislaki kétségbeesetten tiltakozik. Sir, úgy mondja állandóan:

— Ne mondj ilyet édes lányom... ne mondj ilyet édes lányom...

Dr. Ács törvényszéki orvosszakértő terjeszti ezután elő véleményét, amely szerint a vádlott elmeállapota némileg korlátozva van. Tompa Gyula ügyész szigorú szavakkal mondja el vádbeszédét. Kijelenti, hogy a leány vallomása után bátran lehetne vádat emelni Kislaki ellen gyilkosság miatt is. A vádbeszéd elhangzása után sirni kezd a vádlott, a tanuk padján ülő leány is, valamint a tanuk is.

Dr. Polgár Péter védőbeszédében azokat a lelki momentumokat boncolja, amelyek a háboru után előállottak ennél az embernél, aki négy esztendő töltött a fronton. Amikor hazajött, elhidegtülve találta feleségét. A törvényszék ezután ítélethozatalra vonult vissza. Hosszas tanácskozás után Juhász elnök kihirdette az ítéletet, amely szerint bűnösnek mondották ki Kislaki Pált

hitvestáron elkövetett szándékos emberölés büntetéseben és ezért tizenkét évi fegyházra ítélték.

A törvényszék enyhítő körülménynek vette a vádlott korlátozott elmeállapotát, míg súlyosbítnak vette, hogy erőszakkal gyilkolta meg feleségét, kegyetlenül, akivel huszonhárom évet élt együtt.

Az ügyész súlyosbítnak vette a védő enyhítésért jelentett be felebbeszét. Kislaki pedig azonnal megkezdte küntetését.

Szőke Helén női divatterme

(Kálváriaút). Elsőrendű angol és francia munkák, *jutányos árak.

VÉTKEZIK, aki nem⁵⁵ a Back-kosoróteremben étkezik. Szegediek találkozó helye.

BUDAPEST, VI. HAJÓS-UTCA 12. SZÁM (Opera-műgyűjt).